

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acésta ese in tóta dominica,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte dîlele.

Pretulu pentu Ostrungari'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentu Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacese timbrale.

Onorabili lectori!

Pre cumu am notificatu in nrulu precedente, diurnalulu „Gur'a Satului“ incependu de la nrulu de
facie pre viitoriu va aparè d'in Aradu.

Am disposu astu-feliu d' in mai multe consideratiuni, dar' mai alesu pentu-cà:

1) déca diurnalulu posedè unu caracteru sociale-natiunale óre-care, atunci locul lui celu mai
potrivitu este vétr'a romanésca, unde -- se întielege -- mai pre usioru póte sà faca studiu asupr'a vietiei
sociali-natiunali romanesci;

2) tipografii in Pest'a, fiindu multu ocupati, lucra scumpu, pre candu de aici mi este posibilu totu
cu acel'a-si pretiu a edá diurnalulu in formatu mai mare.

Asecuru inse pre on. publicu, cà cu tôte aceste diurnalulu nu va fi locale, menitu numai pentu
interesele particulari a le comitatului Aradu, ci amesuratu programului seu va remanè si pre mai de parte
ca diurnalulu generale pentu tôte interesele comuni a le natiunei romane, ceea ce dovedesce si nrulu presinte.

Cu o cale facu cunoscutu, cà pre dlu si amiculu meu Basiliu Petricu d'in Logosiu, unulu d'entre
cei mai ingeniosi si diliginti colaboratori ai „Gurei Satului“, l'am angagiatu pentu girarea respon-
sabile a diurnalului de la nrulu vecinu inainte, cà-ci ocupatiunile mele cele multe si multilaterali au pretinsu,
sà impartu sarcin'a redigerei cu cine-va.

Dar' si de altmintea:

„Unde-e unulu nu-e potere,
Unde-su duoi poterea cresce
Si dusimanulu nu sporesce! . . .“

In fine facu mentiune, cà cu nrulu presinte se deschide nóua ocasiune la abonare pre 4 lune:
Martisioru—Juniu, cu fi. 2 in v. a.

M. B. Stanescu.

Tat'a mintiuniloru.

Fruindia verde 'n crenga 'n pomu, —
Am cunoscutu eu pe unu omu,
Omu altu-cumu de cinste tare,
Daru avea gura pré mare
Si mintia pre ori-si-care.

Éca-odata for' de veste
Venindu cu elu in poveste
Ilu întrebu, cà cumu se póte
Care-va sà minta tôte,
Cátu numai gur'a le póte?!

Hei! — respunse elu de-odata —
Tote, 'n lume si-au unu tata,
Care-e nutritoriulu oru,
Sà-ti spunu daru déca ti-e doru:
Eu-su tat'a mintiuniloru! . . .

D'in dreptulu canonicu celu catolicu.

Quid est venerabile Capitulum?

— Est coctus fratrum in perpetua discordia
viventium, et absque ulla spirituali consola-
tione morientium.

Quid est investitio parochorum?

— Est titulus edendi, bibendi, et pro Secre-
tariis episcopalibus aureos aquirendi.

Quid est visitatio canonica?

— Est distractio episcoporum, vexatio pa-
rochorum et nulla emendatio morum.

Unu consiliu de medici.

— In Franci'a. —

Dr. Thiers: Domniloru! sticlele aceste trebuescu delaturate, cà-ci eu altu-cumu nu garantesu pentru viéti'a femeii acesteia.

Dr. Gambetta: Eu nu me invoescu neci decâtu la delaturarea leacurilor acestor'a, cà-ci numai pr'in aceste-si va potè tener'a femeie recastigá poterile ei.

Dr. Favre: Eu sum cu totulu de parerea colegului meu Thiers, si apoi mai recomendu si cataplasmele aceste, cari punendu-le noi pre peptulu ei, i va trage totu foculu de care este atacata, si apoi de siguru va respirá mai usioru.

Dr. Gambetta: Se vede Domniloru, cà urmariti principiulu felceriului Bismarck, si pucinu vi pasa de femeia acést'a; eu inse, care am consciintia curata nu voiú sa iau dara parte la uciderea ei, si me recomendu!...

Cortulu lui Siamù Banù,

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù abiá a mai remasu elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-sa Gafin'a si fetiorii Cul'a si Adamutiu.

Siamù Banù: No da erá se-mi punu capulu si se dau si bani. — Da draculu m'o pusu pe mine se amblu nóptea a pescuí, si se me mestecu in tréb'a Gurrii Satului, — vai mintea mea (si-bate capulu cu pumnulu) parr' cà-e de rremanu. Nó baieti! alta data se nu me mai lasati a merge sér'a de acasa, si mai cu séma tu Zamfiro? cà tu vei fi mai de paguba, — se nu se implinésca chiaru pe mine dica'l'a: Cine sare multe garduri...

Rata sér'a de aséra, am perdutu-o ferra pouesti.

Adamutiu: Dreptu ai Dado! dar' eu inca nu sciu ce póte fi ast'a, cà eu asta nóptea, mai tota nóptea totu cu „ada si ná“ d'in pouestea Ta de alalta eri am visatu, càtu m'am sculatu asta demanétia mai ostenitu, de cumu eram aséra. Am cercatu si eu pr'in visu a me tienè de invetiatur'a „ada si na.“ inse neci intr' unu locu nu am nemeritu-o; ba in unele locuri erá se amblu si batutu. De càte ori m'am nascocoritu a dice si eu „ada si ná“, totu de un'a am amblatu càraitu si alungatu afara. Bagu sama neci vorbele Popii Pavelu nu-su mai sfinte ca a altuia, si mai cà aru fi mai bine se ne tienemu noi de obiceiurile nóstre cele vechi, dupa cari au traitu mosii si stramosii nostri. Noi nu suntemu carturari, si asia numai d'in auditu nu ne vomu face ómeni invetiati, ca se intielegemu tóte càte le spune pop'a in baserica, mai cu séma acuma dupa limb'a ast'a nóua rremanésca.

Cula: Bine dici Adamutiu, cà mie inca mai asiá mi-s'a intemplatu ca si tie. si spunu dreptu cà mie inca nu-mi vine bine, ca noi se amblamu totu dupa gurr'a altuia, precum ni s'a intemplatu acum de unu tempu in cóce, asia pentru pilda: ne-a adusu dad'a aici cu cortulu, dupa gurr'a „Gurrii Satului“, càtu astadi neci nu mai scimu a cui suntemu, cà audim cumea Gurr'a Satului astu cu barba ascutita de-acum' s'a tienè de mestesiugulu ce l'a invetiatu, si tyisti'a „Gurrii Satului“ va dá o altui'a si mai des-

bracatu, ca Dumnia lui, care me temu ca nu ne va mai esi d'in cortu tota dio'a. Amu inceputu a trai dupa sfint'a scriptura a neantiului celui cu barba in dreptulu maseleloru, la care-i dicu si Smirling'a si Habaist'a, si eata ca era se ne ie menkin de fome: am pornitu acum s: dupa gurr'a popii Pavelu draguti, si precum spune Adamuti, ca o patitu-o in visu, nu-i modru se ne umble bine si cu ast'a. Vedeti! totu veti veni la vorbele mele, ca se fimu rremase noi cu cortulu afarra din satu, unde ni se siede, da nu aici unde se-ti sune clopotele tota dioa in urechi.

Siamu Bandu: No destulu acum'a, ca dorr' nu mi-ti incepe eara dascaliele de la anulu nou, fie ve destulu, — si se sciti ca de adi in colo unulu d'in voi la scola, ca vedu ca altu mintrelea n'a merge. Acum' au trecut timpurile ca tieganulu se-si tiena copii numai cu foi si cu ciocanulu. (Adamuti in cetu: ba tienè dieu, de nu cu alt'a, cu furratulu) *Siamu* (maniosu): tiene-ti meliti'a Adame, ca acum' si candu ai vrè se furi, nu ai avè ce, ca o ingrigitu si ingrigescu stapanii la impartirea mosieloru si a hotareloru serraciloru sateni, catu acum intr-altu satu tota primaver'a nu audi unu mielu sberandu, ba in unele sate, — unde mai nainte vedeai atatea oi pre campu primavera, cate stele sunt pe ceriu, — acum unu tieganu le poté duce tota turn'a in spat, apoi mesterii cari facu juguri, inca peru de fome, pentru-ca la satenulu, care mai nainte cumperà cate patru cinc juguri si totu atatea tangieli la cei siese boi ai lui, acum'a este destulu unu jugu care-i tiene cate 5 ani si tangiala nu-i trebue de locu; pentru ca satenulu celu care manà mai nainte hi siese boi ai mei. — cu ajutorulu stapaniloru dreptatii hurbariale si a impartitoriloru de hotare, — si spriginitu cu caldura si de jupanulu Mendel d'in propinati'a (crasim'a principale) de langa beserica — cei 6 boi i-au prefacutu in doue vaci slabutie, cari neci in 5 ani nu-su in stare de a frange unu jugu, apoi pe tangiala neci ca mai are lipsa de a dá bani. Porci nu tienu satenii, pentru-ca nu au unde pasce si rrimà; gaini nu potu tienè ca sborra in gradin'a domniasca si le impusca; ratie, gasce, nu e cu putintia a tienè, pentru-ca rriturile de pre langa satu, unde pasceau gascele, acum' tote sunt cuprinse in gradinele domnesti; apoi curci cine se tiena pentru-ca, cure'a e pasere domnesca carea numai la case cu stoguri si porta acoperita poté trai.

(Adamuti in cetu: acuma pricepu eu isvorulu portului domnescu, si mai cu sema a domneloru din anii trecuti, adeca au fostu luatu form'a dela curcanu, pentru aceea le „fru“-faiè rochiele cele lungi si inasprite ce se tariau dupa ele, catu eugetai, ca merge unu hinteu cu patru cai; pentru-ca si curcanulu candu e maniosu, si tariaie aripele pre diosu. — Apoi despre cel'a cu care-si facu domnele ventu la nasu candu jóca, fiindu tamanu vorb'a de curcanu, numi de mana se vorbescu, farra candu vedeam cate o domna trecandu pre dinaintea cortului cu cate o rochia ce se tariai mai multu de diumatate dupa ea pe pamentu, vai cumu me mai impungea ovesulu, se facu din deretulu ei vro trei roti tieganesti, halaripu, — si asia se-i calcu pe haina se vedu cumu s'a rumpe, numai spunu dreptu ca nu am cutezatu, pentru ca me temeam ca s'a rumpe pré de susu, si domnia va rosí in obrazu, de si era festita cu albu.

Cu'a si mai incetu: Ba se-ti spunu eu tie alta Adamuti, ca eu am vediutu un'a ne mai vediuta, catu si eu am rositu bateru eram unsu de carbuni pe obrazu, adeca: candu am fostu odata dupa carbuni la orasiu, sta unu copilu orbu la unu cornu de casa, pre unde treceau cei mai multi domni si domne, si cersia, candu eata ca intre altii trece o domna inalta si frumoza, cu perulu borzosiu, par' ca era dogoritu la focu, in obrazu doue rotitie rotunde si rosioare, catu neci zugravulu din Brasiovu nu ar sei face mai frumoze, haina avea neagra inse asià de lunga, catu se tariai dupa ea ca nuelele dupa teleaga, tote hainele de pre ea straluceau si sunau, catu eu eugetamu ca se fie acele a mele, apoi eu asiu pote manca totu bani catu asiu trai, si mi-asiu cumperà si unu paharu de argintu pe ele. Destulu ca domnia aceea ori domnisióra ce era, — ca acum de pre porfu si de pre facie nu le mai poti cunosece — trece inganfata pre langa cersitorulu celu orbu, ferra ca se voiesca a-lu vede si se lu miluiesca cu vr'unu critiaru, pentru ca ambla cu ochii dupa stele dio'a pre la amiadiedi. — Era baietulu orbu eugetandu ca trece ce-va caru pre langa elu, pentru aceea nu-i da nimenea nemicu, se fereste intru-o parte si atunci calca fera voia pe capetulu rochiei, ce se tariai pre diosu, si rochia pote fiindu si slaba s'a ruptu tamanu de susu si asia de tare, catu acum' pe Domnia a remasu nu mai gradelele acele impletite asià ca unu cosiu, sub care bagi cloc'a cu puii. Domnia atunci maniosa se intorce repede catra orbu, care sta inca cu pitioarele pe rochia — si i dice: da nu vedi ce ai facutu orbule? fugi de pre rochia. Baietulu sparietu raspunde: io nu vedu me rogu, pentru ca-su orbu, dar' D'ta nu m'ai vediutu trecandu pre langa mine, ca stan si cersiescu? acum' ierta de ti-am stricatu ce-va, pentru-ca orbii nu vedu. Io, frate Adamuti, nu asiu fi luatu rusinea domnei aceleia pentru toti banii imperatului, ca serrac'a cu o mana-si acoperea gradelele cu rochia de pre diosu, eara cu ceialalta tienea pe ochi, cela cu care facea ventu la nasu, si apoi neste domnisi-ori tiantiosi, cate cu unu oblonu de stiela la cate unu ochiu, vediendu din departare tote aheste, trecu cotinduse pre langa domnia, si la orbu i dau fiecare cate o firfirica, ba unulu l'a batutu si cu man'a pe uneru dicandu, bine ai facutu copile ca ai m'ai ruptu putienu, din nasulu celu sumeti, — alta data te-a vedè si va mai ambla cu ochii si pre pamentu.)

Siamu (dupa ce a ascultat tote aceste cam cu placere continua): Mei baieti! voi eara m'ati scosu din rostu, cu povestile vos're, acum' mi-o trecutv vremea ascultandu, si asià ce era se ve spunu astadi ve voin spune mane.

Ferra de mane in colo Adamuti la scola!

CIGURI-MIGURI.

— Unu tieranu in procesu solicità pre unu functionariu insarcinatu cu lucrarea sa, ca sa-i dee cursu mai curundu. Acest'a inse, care nu vedea esindu nemic'a, raspundea totu-deun'a tieranului: „Amiculu meu, afacerea ta e atatu de incurcata, in catu nu vedu nemic'a claru.“ Tieranulu intielese in fine cea ce voia sa-i dica, si scotiendu bine d'in busunariu doue monete de auru, le presinta functionariului: „Tiene domnule, — i dise elu — o parece de — **ochelari!**“ ...

Intieleseramu, — de n'amu fi intielesu! — că confratele nostru **Demetriu Hategianu** doctore iu dreptu și avocatul in Oraviti'a munténa, dupa unu morbu indelungatu de offica dilele trecute a repausatu, relasandu o fetitia orfana.

Lasamu aici glum'a la o parte și mórtea lui o deplangemu și noi, un'a, că: de la inceputu pone la sversitu a fostu unulu d'entre cei mai credintiosi abonati la diurnalulu nostru glumeti;

alt'a pentru-că: a fostu unu dibace avocatul aperiatoriu alu drepturiloru natiunali.

Caus'a nóstra natiunale d'in di ce merge, nu că se mai limpediesce, ci d'in contra chiaru se mai incurca. Dare-aru dara bunulu Domnudiéu, ca aperiatorii acestei cause să se imultiésca, ér' nu să se mai impucine!

Copila draga! lasa me să-ti sarutu guriti'a cea dulce a Domnitale, — dîse unu coconasiu de la orasiu catra un'a copila de la satu. La ce apoi copila i respunse: „Me iérta Domnule, daru eu postescu, și nu-mi este ertatu a me atind e de carne de — **dobitocu**.”

Intr'o societate de casa unde erau mai multi adunati, unu perde-vér'a se apropie de un'a dómna cam frumo-sica, și i sioptesce urmatóriele: Dómna draga, te iubescu, și sum nebulu de Domnia ta! La ce dómna cu unu surisu dulce i respunse: „Mi place multu sinceritatea Domniei tale, Domnule, daru, crede me că eu neci candu nu-mi facu tréba cu — **nebuni!**“ . . .

Un'a dómna tenera careia i placea să-si petréca cu oficeri, că-ci glumele loru o faceau multu să rida, veni odata in un'a societate familiaria, unde unu oficiante teneru, daru glumeti, animá tóta societatea cu glumele seles, și fii agraita de dómna casei: „daru cumu-ti placu glumele domnului X., este că sunt pré bue?” — „Da — respunse respectiv'a — daru totu-si nu sunt ca glumele — **catanesci!**“

× Unu avocatul incependu astufeliu pledóri'a sa: „Xerxes avea o armata de unu milionu de ómini“ — — presiedintele tribunalului, vediendu că are intentiune de a se angagiá in unu mare preambulu, i dîse: — „Faceti să tréca repede acést'a mare armata; tiér'a e destulu de satiósá de resbelu!“

□ (*Artistii!*) — Unu domnu . . . se presinta, sunt câte-va dile la iubitulul nostru pictore *Grigorescu* (d'in Roman'a libera), ca să-i céra unu servitiu. Pictorele ilu priimi cu acea urbanitate, ce-i cunóscemu, dar' se cercá a-lu face să intieléga, că ceea ce-i cerca nu erá posibilu. Atunci visitatorele i dîse: — A! sciu . . . Apretiuescu negresitu, că nu se cade să perdeti tempulu d-vóstra cu d'aceste afaceri; tempulu e pretiosu pentru unu *artistu* . . . O sciu acést'a *pr'in mine însu-mi* . . .

— A! — respunde d. *Gligorescu*, — și d-vóstra ve ocupati cu o arta.

— Dá!

— Cu ce me rogu? Sunteti musicante póte?

— Nu, domnule, sum *artistu* in **croitoria!** . . . *Gligorescu* ride și astadi.

(dupa „Informatiunile“).

Pre bancelle Camerei d'in Ungari'a sunt aplicate siedule, ce póta numele fia-carui deputatu spre tacsarea locului de siedere. Dilele trecute cineva catra numele Magnificulu Domnu deputatu **Bobesch** face o *cruce crestinesca* . . . Alt'a di **Bobesch** o obsérva, se supera multu, se aprinde de mania, ventura d'in mane și d'in petióre, scóte d'in cadru bilet'a *profanata*, o rumpe in bucati și o tranteste la pamentu.

— De ce óre?

— Bagu-sém'a, i **pute crucea!** . . .

Anecdota.

Unu capau alu unui domnu bagandu-se in cortulu unui tiganu, tiganulu numai decatu ia o japanitia și tóca capaulu, care apoi fuge totu urlandu la domnulu seu. Domnulu infuriatu vine la tiganu și-lu injura, că cumu a cutezatu a bate pre capau. La ce tiganulu i respunse flegmaticu: Să me ierte domnulu, Mari'a Sa, că dieu eu n'am sciatu, că e „**smeu**”, am cugetatu că e *cané!* . . .“

TAND'A SI MAND'A.

T. Apoi totusi intrara nemtii in Parisu.

M. Da, inse ca amici.

T. Sciu că s'aru fi multianitu francesii de astufeliu de amici, cari intra nóptea.

M. Din contra, inca li-a facutu servitiu mare, mai cu séma republicaniloru celoru noi.

T. Ce servitiulu dracului?

M. D' apoi i-oru paditu pone dormiau, ca nu cumu-va să-i manance siórecii d'in resbunare!

Socóta publica.

Pentru pedéps'a de bani a confratelui nostru Ioane Porutiú a contribuitu inca:

1. dnulu **Alecsiú Popoviciú** notariu comunale in Chichihaz (ettulu Bichisiu) . fi. 3 cr. —
catra cari adaugendu-se cei d'in
nrulu 5. adica: fi. 28 cr. 50

Sum'a totale incursa pone acum'

la mine face fi. 31 cr. 50

M. B. Stanescu.

Publicatiune.

Se afla de vindiare la Redactorulu acestui diariu urmatóriele uvrage **nóue**:

1. Poésie de *Juliann Grosescu*, cu portretulu autorului. Pretiulu: 2 fi.

2. *Buchetu*, cadrilu romanu, pentru fortepianu, compusu de dómna **Mari'a Nicóra** nascuta de **Sierbu**. Pretiulu: cr. 80.

3. „**Gur'a Satului**“, de pe semestrulu **Juliu—Decemvre 1870**. brosiuratu. Pretiulu fi. 3.

4. „**Calendariulu Babeloru**“, ilustratu. **Calendariu prostu** pentru ómini cuminti pre anulu 1871. Pretiulu numai cr. 30.

Dela 10. esemplarie din fiacare opu unulu se dá ca rabatu.